

Devecser, 1880. május 25. – Szentes, 1961. január 20.

Apja cipész volt. Tanulmányait a pápai bencés algimnáziumban és a veszprémi piarista főgimnáziumban végezte. Érettségi után az Egri Érseki Joglyceumba iratkozott be, majd a budapesti Királyi Magyar Tudományegyetemen fejezte be jogi tanulmányait. A fővárosban volt joggyakornok, majd 1909-ben, Veszprémben nyitott ügyvédi irodát. 1921-ben visszatért Budapestre, ahol még harminc évig praktizált egészen nyugdíjazásáig. Az első világháborúban, Szerbiában és Montenegróban harcolt, népfelkelő hadnagyi rendfokozatban szerelték le. 1918-ban üdvözölte a Károlyi-kormány kinevezését, de a proletárdiktatúrával szembefordult. Letartóztatták, egy hónap múlva Bécsbe szökött, ahol a Pester Lloydba írt cikkeivel támogatta gróf Bethlen Istvánt. 1919 szeptemberében tért haza, újból átvette az 1914 előtt irányított Veszprémi Napló szerkesztését. Megyéjében megszervezte a Nagyatádi-féle kisgazdapártot, és annak programjával az 1920. évi nemzetgyűlési választásokon képviselővé választották. Az országgyűlésben az államforma és az államfő kérdésének népszavazásos rendezését szorgalmazta. Szabad királyválasztó nézetei miatt nem szavazta meg Horthy kormányzóvá választását. Liberálisabb nézetei miatt összeütközött pártja vezetőségével, 1921 májusától párton kívüli képviselő volt. 1922-ben Rassay Károly Függetlenségi Kisgazda, Földműves és Polgári Pártjához csatlakozott, és a választásokon újból mandátumhoz jutott. Két év múlva, 1924-ben az Országos Kossuth Párt elnöke lett. Pártja liberális baloldaliakkal, hazai októbristákkal tartott fenn kapcsolatot. Két választási ciklusban kimaradt a törvényhozásból, de az 1935. évi választásokon pártja és a Bajcsy-Zsilinszky Endre vezette Nemzeti Radikális Párt listavezetőjeként, Budapesten ismét beválasztották a parlamentbe. 1939-ben a Polgári Szabadság Párt színeiben lett képviselő. Parlamenti beszédeiben, a Világ és a Pester Lloyd hasábjain megjelent írásaiban a polgári szabadságjogok kiszélesítése és a köztársaság mellett, az antiszemitizmus és a zsidótörvények, a fasiszta eszmék térhódítása ellen emelt szót. Magyarország német megszállása után menekülnie, bujkálnia kellett. Ügyvédi pályafutása elején veszprémi városi képviselő és a megyei törvényhatósági bizottság tagja. 1935-től a német megszállásig Budapest törvényhatósági bizottságának tagja. 1945-ben részt vett a Polgári Demokrata Párt budapesti szervezésében. 1945. június 24-én a Dunántúl képviselőletében lett az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. 1945 novemberétől ismét a budapesti törvényhatósági bizottság tagja. 1947 márciusában, a párt nagyválasztmányi ülésén megválasztott nyolc alelnök egyike. Júliusban az országos intézőbizottság tagja. 1947. október 28-án kizárták a Polgári Demokrata Pártból, hamarosan végleg visszavonult a közéletől. 1945 augusztusában a Kúria Ügyvédi Tanácsának tagjává választották.